

NUMER 3/2019

PANORAMA

Uniwersytetu Trzeciego Wieku Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie

SGH

Szkoła Główna
Handlowa
w Warszawie

III WIELKI KONGRES UTW

*Nowa kadencja
Obywatelskiego
Parlamentu Seniorów*

WIELKIE OSOBOWOŚCI UTW

**NOWOŚCI PROGRAMOWE
UTW SGH**

14 października 2019 r.

III Wielki Kongres Uniwersytetów Trzeciego Wieku

W zabytkowych wnętrzach Teatru Polskiego im. Arnolda Szyfmana w Warszawie, przy październikowej przepięknej słonecznej pogodzie i w równie radosnym i optymistycznym nastroju spotkali się przedstawiciele ponad 600 Uniwersytetów Trzeciego Wieku z całej Polski i 23 reprezentujących UTW i organizacje polonijne na Litwie, Białorusi, Ukrainie, w Czechach, Wielkiej Brytanii, a nawet Kazachstanie.

Kongres odbył się pod Patronatem Honorowym Prezydenta m. st. Warszawy, przy wydatnym wsparciu MRPiPS środkami ASOS, Urzędu Marszałkowskiego woj. mazowieckiego, MCPS w Warszawie oraz Polsko- Amerykańskiej Fundacji Wolności i MPWiK w m. st. Warszawie SA.

Organizatorem Kongresu była Fundacja Ogólnopolskie Porozumienie Uniwersytetów Trzeciego Wieku i Krystyna Lewkowicz, a wśród gości

byli m.in. Marszałek Województwa Mazowieckiego Adam Struzik, Wiceprezydent m.st. Warszawy Paweł Rabiej, poseł poprzedniej i nowej kadencji Michał Szczerba, były Prezes NIK, obecnie senator Krzysztof Kwiatkowski, Rzecznik Praw Obywatelskich Adam Bodnar, Dyrektor Departamentu Polityki Senioralnej Lidia Ulanowska, Dyrektorzy w MCPS Elżbieta Bogucka i Mariusz Budziszewski, prof. Piotr Błędowski, Jacek Michałowski, Prezes TITę Marta Białek-Graczyk, Katarzyna Świątkiewicz reprezentująca PAFW, przedstawiciele Warszawskiej Rady Seniorów i in.

Najważniejszymi bohaterami Kongresu byli jednak reprezentanci UTW, a przesłanie z jakim przyjechali to pogłębienie integracji środowiska UTW, prezentacja ogromnego dorobku i potencjału, wzajemne poznanie się, plany działania, a to wszystko w atmosferze radości, że udało się spotkać w tak szerokim gronie.

Tym celom przyświecało także wydawnictwo kongresowe 44 lata ruchu UTW w Polsce, które od razu stało się bestsellerem.

Do tradycji Kongresów należy wręczanie kolejnych honorowych tytułów i dyplomów Wielka Osobowość Uniwersytetów Trzeciego Wieku.

Prezydent RP Bronisław Komorowski z laureatami konkursu i organizatorami. (arch.2015)

Historia Konkursu

Pilotażowa edycja Konkursu nadawania tytułu „Wielkiej Osobowości Uniwersytetów Trzeciego Wieku” zrealizowana została z inicjatywy Uniwersytetu Trzeciego Wieku Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie w październiku 2011 r. i od razu uzyskała uznanie środowiska UTW i spotkała się z dużym zainteresowaniem mediów.

Jego kontynuacja została wpisana w Pakcie na rzecz Seniorów do katalogu dobrych praktyk i rekomendowanej strategii dla Uniwersytetów Trzeciego Wieku.

Konkurs przeznaczony jest dla osób publicznych, pracowników instytucji centralnych, samorządowców, parlamentarzystów, działaczy społecznych i innych osób, które swoją pracą zawodową lub działalnością społeczną przyczyniły się do rozwoju i integracji Uniwersytetów Trzeciego Wieku lub posiadają udokumentowane zasługi dla środowiska seniorów.

Począwszy od 2013 roku kontynuację Konkursu przejęła Fundacja Ogólnopolskie Porozumienie Uniwersytetów Trzeciego Wieku.

Regulamin stanowi, iż w skład kapituły kolejnych edycji Konkursu wchodzić będą wszyscy laureaci ty-

tułu oraz Krystyna Lewkowicz jako organizatorka i Irena Moskal.

W kolejnej edycji Konkursu w 2013 roku nominację i tytuł Wielkiej Osobowości UTW otrzymali:
Pani Anna Komorowska – Patronka honorowa obchodów Roku Uniwersytetów Trzeciego Wieku, Małżonka Prezydenta RP,
Pan Władysław Kosiniak Kamysz – Minister Pracy i Polityki Społecznej,
Pan Jerzy Koźmiński – Prezes Polsko Amerykańskiej Fundacji Wolności.

W edycji 2015, nominację i tytuł otrzymali:
Pani Hanna Gronkiewicz-Waltz – prezydent miasta stołecznego Warszawy,
Mieczysław Augustyn – Senator RP,
Prof. Piotr Błędowski – Wiceprzewodniczący Polskiego Towarzystwa Gerontologicznego.

Nominacje Kapituły do tytułu Wielka Osobowość Uniwersytetów Trzeciego Wieku 2019 roku otrzymali:

Adam Bodnar – Rzecznik Praw Obywatelskich
Krzysztof Kwiatkowski – b. prezes NIK, a obecny senator.

Obydwaj laureaci wnieśli ogromne zasługi dla profesjonalnej diagnozy sytuacji osób starszych w różnych obszarach ich życia, ochronę ich praw, przeciwdziałanie przemocy i dyskryminacji, ogólnopolskie i europejskie kampanie na rzecz poszanowania praw osób starszych i rozwoju Uniwersytetów Trzeciego Wieku.

Byli częstymi gośćmi ważnych wydarzeń senioralnych, Obywatelskiego Parlamentu Seniorów, wykładowcami w UTW, obrońcami szeroko rozumianych praw osób starszych.

Nowe Wielkie Osobowości Uniwersytetów Trzeciego Wieku, edycji 2019. Adam Bodnar i Krzysztof Kwiatkowski.

Przy okazji Kongresu świętowaliśmy 10. lecie Ogólnopolskiego Porozumienia UTW – wyłącznego organizatora Kongresu, podkreślone wydawnictwem **Panorama Uniwersytecka** pod wspólnym tytułem **X lat wśród przyjaciół**.

- *Mieliśmy szczęście spotykać w ciągu*

tych 10 lat na swojej drodze wspaniałych partnerów. Pozyskanie do współpracy życzliwych osób, parlamentarzystów, samorządowców, lojalnych przyjaciół i społecznie odpowiedzialnych firm to niezbędny warunek organizacji wydarzenia o takiej skali jak Wielki Kongres UTW, a także skupienia w OP UTW 180 Uniwersytetów - mówi organizatorka Kongresu Krystyna Lewkowicz, Prezes Fundacji OP UTW. Zwłaszcza na pomoc warszawskiego i mazowieckiego samorządu możemy w takich trudnych momentach zawsze liczyć.

Cieszę się, że wymyślona przez nas formuła organizacyjna i programowa Kongresu ukierunkowana na pokaz potencjału, integrację środowiska, wymianę poglądów i ustalenie wspólnych celów i strategii zyskały powszechną akceptację uczestników i uznanie oficjalnych gości.

14 października 2019

Paneliści dyskutowali jak najlepiej wdrożyć, a następnie zrealizować program zawarty w dokumencie: **Polityka społeczna wobec osób starszych 2030. Bezpieczeństwo-Uczestnictwo - Solidarność** oraz jakimi metodami inspirować lokalne samorządy do zaangażowania środków w realizację rekomendacji zawartych w tym programie.

Pani Marta Białek-Graczyk prezeska Towarzystwa Inicjatyw Twórczych ę wraz z Katarzyną Świątkiewicz z Polsko - Amerykańskiej Fundacji Wolności przedstawiły finał projektu Siła społeczności. Wyróżnione UTW otrzymały dyplomy i nagrody.

Za jeden z celów strategicznych przyjęto w Deklaracji Programowej przegląd ustawodawstwa dot. osób starszych i zainicjowanie nowelizacji głównych ustaw regulujących tę tematykę.

Zapraszamy do zapoznania się z pełnym tekstem Deklaracji Programowej III Wielkiego Kongresu UTW jak również **Panoramy Uniwersyteckiej** i Wydawnictwa **44 lata ruchu UTW**, których wersje elektroniczne znajdują się na stronie internetowej www.fundacjaoputw.pl

Zgodnie z ideą Kongresu, w części artystycznej zaprezentowały się trzy rewelacyjne zespoły senioralne prezentując kunszt godny najwyższej półki. Były to Zespół Tańca Terapeutycznego Babylon z Myśliborskiego UTW, Kabaret Bella Mafia UTW z Jeleniej Góry oraz Chór Ursynovia Cantabile z Ursynowskiego UTW SGGW.

Dopełnieniem miłego spotkania był wytworny baniet przygotowany przez firmę Interbankiet z Łodzi.

Zgodnie z tradycją, drugi dzień Kongresu przeznaczony był dla gości zagranicznych, którzy zwiedzili Muzeum Warszawy na Starym Mieście, klasztor i kaplicę Ojców Kapucynów wraz ze zbiorami insygniów królewskich i inne zabytki Warszawy.

Florian Kott

Bardzo dziękuję wszystkim Partnerom, Sponsorom, którzy swoim wsparciem i patronatami umożliwili organizację tego wyjątkowego wydarzenia senioralnego, a także Słuchaczom UTW, którzy ponieśli trudy i koszty podróży aby być z nami w tym ważnym dniu III Wielkiego Kongresu UTW. Atmosfera jaką Państwo stworzyli swoją obecnością i aktywnością oraz niezwykle wręcz pokaz talentów występujących zespołów były czymś fenomenalnym i absolutnie niepowtarzalnym.

Z wieloma serdecznościami
Krystyna Lewkowicz
Prezes Fundacji OP UTW

Podziękowanie

Szanowna Pani Prezes, Pani Krystyno!

W imieniu Zarządu UTW w Solecznikach oraz swoim osobistym pragnę serdecznie podziękować za zaproszenie na III Wielki Kongres UTW, za sponsorowanie naszego pobytu. Dokończyliście wszystkich starań, aby pobyt seniorów był ciekawy i pozostawił niezapomniane wrażenia.

Mieliśmy możliwość poznać Warszawę, jak też świetnie spędzić czas. Nic dziwnego, że nasz pobyt się udał, organizatorami bowiem byli ludzie, którzy mają serca pełne dobroci.

Szczere podziękowanie też dla Pani Joli, która otaczała nas troską i opieką przez cały okres pobytu. Zawsze uśmiechnięta, cierpliwa i przyjazna. Wszystkim Wam szczere Bóg zapłać. Ze słowami podziękowania proszę przyjąć życzenia zdrowia, pogody ducha oraz wszelkiej pomyślności w życiu zawodowym jak również osobistym.

Z wyrazami szacunku **Jadwiga Sinkiewicz**

Od Redakcji: Pobyt gości zagranicznych zorganizowała i prowadziła Jola Stawowska Kliza

Napisali do nas:

W dniu wczorajszym omówiliśmy na posiedzeniu zarządu nasz udział w Kongresie. Wszyscy jesteśmy pod wrażeniem sprawnego przygotowania kongresu, udziału wspaniałych gości oraz występów artystycznych naszych koleżanek i kolegów.

Jeszcze raz gorąco dziękujemy za zaproszenie nas na III Wielki kongres UTW oraz przekazujemy gratulacje Pani Krystyno za wspaniałe przygotowanie tego bardzo ważnego wydarzenia.

Podczas obrad naszego zarządu został przyjęty mój pomysł zwołania w Starachowicach I Świętokrzyskiego Kongresu UTW.

Zaproponowaliśmy wstępny termin maj 2020 roku. Chciałbym aby na tym kongresie doszło do ścisłej współpracy UTW z naszego województwa oraz podkreśli on 45 letni dorobek UTW w naszym kraju.

Osobiście bardzo liczę na pomoc w organizacji tego przedsięwzięcia Pani i może innych osób z Fundacji OP UTW oraz osobistego udziału Pani i posła M. Szczerby.

Pozdrawiam gorąco Pani Krystyno i życzę miłego dnia
Jerzy Krawczyk

Współpraca Miasta st. Warszawy ze środowiskiem seniorów

W realizacji nowatorskiej polityki senioralnej, samorząd warszawski należy od wielu lat do przodujących w kraju. Sprawy seniorów zostały zaliczone także do priorytetów prezydentury Rafała Trzaskowskiego.

Wielką zdobyczą stołecznej polityki senioralnej są m.in. trzyletnie konkursy grantowe, które już w 2007 roku zapoczątkowały systemowe wspieranie UTW.

Biuro Pomocy i Projektów Społecznych Urzędu m. st. Warszawy inicjuje wciąż nowe formy wsparcia dla warszawskich seniorów. Do ich inicjowania przyczynia się Komisja Dialogu Społecznego ds. UTW, która reprezentuje interesy 40 UTW działających na terenie Warszawy.

W wyniku zamkniętego konkursu, Miasto podpisuje z warszawskimi Uniwersytetami trzyletnie umowy dotacyjne, zapewniające bezpieczeństwo, trwałość i ciągłość finansowania.

Fenomen tych umów polega na tym, że z jednej strony Miasto ustala pakiet podstawowych (coraz wyższych) standardów ilościowo - jakościowych programu, które UTW musi zrealizować; z drugiej – konkurs pozwala na zachowanie indywidualności każdego z UTW, adekwatnie do preferencji słuchaczy w danym środowisku.

Ta strategia powoduje sukcesywne podwyższanie i wyrównywanie poziomu działania oraz pozwala na wymianę świadczeń i wzajemne uczestnictwo w unikalnych wydarzeniach.

W jednym jest to wspieranie chór, senioralia, olimpiady sportowe, w innym zespół taneczny, jeszcze gdzie indziej teatr, aktywna turystyka krajowa i zagraniczna, wydawnictwa, masowe imprezy plenerowe jak Dzień UTW na Torze Wyścigów Konnych Służewiec itp.

W czerwcu 2019 r. zakończyła się czwarta już edycja tego konkursu i co ważne, jeszcze przed jej upływem, Miasto ogłosiło nowy konkurs na okres II p. 2019 - I p. 2022 r.

Rozstrzygnięcie konkursu trzyletniego nastąpiło jeszcze przed wakacjami, dzięki czemu już od nowego roku akademickiego realizacja programu otrzymała wsparcie finansowe.

Warto podkreślić, iż warunkiem otrzymania kolejnej transzy dotacji, jest perfekcyjne rozliczenie merytoryczne i finansowe za poprzedni okres, potwierdzone kontrolą urzędników Miasta.

Trzyletnie konkursy dla UTW pozwalają na podejmowanie bardziej ambitnych, długofalowych zadań, a jednocześnie zapewniają pewność i ciągłość w finansowaniu, niezwykle ważną i wysoko cenioną przez organizacje pozarządowe.

Starania Komisji Dialogu Społecznego ds. UTW, a także priorytetowo traktowane zagadnienia senioralne przez nowego Prezydenta Miasta spowodowały, że pula środków na 3-letnie wspieranie prowadzenia UTW wzrosła w stosunku do poprzedniego okresu o 20% i wyniosła 3 mln zł. Dofinansowanie na lata 2019-2022 otrzymały 22 warszawskie Uniwersytety Trzeciego Wieku.

UTW SGH także otrzymał w tym konkursie kolejną dotację trzyletnią, na lata 2019-2022, tak więc możemy śmiało planować nasze przedsięwzięcia edukacyjne, integracyjne, turystyczne i kulturalne.

W imieniu warszawskich Uniwersytetów Trzeciego Wieku składam na ręce Prezydenta Rafała Trzaskowskiego i Dyrektora Biura Pomocy i Projektów Społecznych Tomasza Pactwy wyrazy podziękowania i wdzięczności.

Specjalne podziękowanie za wieloletnią, owocną współpracę należą się Panu Robertowi Kadejowi kierującemu od początku współpracą z UTW.

Uniwersytetom Trzeciego Wieku życzę, aby otrzymane środki wzbogaciły formy realizacji programów na rzecz warszawskich seniorów i dostarczyły im wiele satysfakcji z przynależności do środowiska UTW.

Krystyna Lewkowicz

Przewodnicząca Branżowej Komisji Dialogu Społecznego ds. UTW

Obywatelski
PARLAMENT
Seniorów

III Kadencja Obywatelskiego Parlamentu Seniorów

Nowe otwarcie

1 października br. w Muzeum Historii Żydów Polskich POLIN odbyła się V sesja plenarna, inaugurująca III kadencję Obywatelskiego Parlamentu Seniorów.

Miała charakter sprawozdawczo -wyborczy, w związku z tym szczególnie starannie przygotowano zmiany do Regulaminu funkcjonowania OPS III kadencji na lata 2019 -2022, doskonaląc regulacje prawne i organizacyjne, wynikające z zebranych doświadczeń i prowadzonych konsultacji społecznych.

Po blisko dwuletnich konsultacjach projektów dokumentów, przyjęto do stosowania nowy Regulamin OPS, zasady wyborów do organów oraz zasady tworzenia regionalnych struktur, wybrano nowy skład delegatów, Prezydium Obywatelskiego Parlamentu Seniorów i Osoby Zaufania Publicznego.

Wskazane jest bliższe omówienie wyborów do Prezydium OPS, bowiem w tym zakresie wprowadzono najdalej idące zmiany w stosunku do poprzednich kadencji.

Nowe regulacje dotyczyły następujących kwestii:

1. Przewodniczący struktur regionalnych i Osoby Zaufania Publicznego z urzędu wchodzi w skład Prezydium.

Szkoda, że Regionalne Delegatury OPS powstały jedynie w siedmiu regionach Polski, bowiem tam współpraca delegatów z Prezydium i aktywność na terenie regionu była zdecydowanie większa niż w pozostałych.

2. Kandydatom do Prezydium postawiono wysokie wymagania kwalifikacyjne oraz konieczność uzyskania referencji z co najmniej dwóch organizacji, wraz ze zgodą na publikację ich treści oraz własnego wizerunku.

Ustępujące Prezydium OPS powstrzymało się od jakiegokolwiek ingerencji w listę kandydatów i jak

również nie udzielało rekomendacji żadnemu z kandydatów do Prezydium.

3. Zgłoszenie i wybór kandydatów do Prezydium odbywało się w kilku etapach:

- 1/ rekomendacja kandydata do Prezydium przez Regionalną Delegaturę,
- 2/ zebranie przez kandydata dwóch referencji,
- 3/ umieszczenie na liście wyborczej,
- 4/ głosowanie delegatów sesji plenarnej w trybie tajnym na liście do głosowania,
- 5/ ukonstytuowanie się Prezydium i wybór Przewodniczącego, wiceprzewodniczących i członków.

Uwaga! Wszyscy kandydaci, którzy spełnili wymagania formalne i dostarczyli wymagane dokumenty, zostali umieszczeni na liście wyborczej.

Zbigniew Włodkowski, Przewodniczący Komisji Wyborczej ogłosił komunikat w spr. wyników wyborów do Prezydium OPS.

Osoby, które w głosowaniu otrzymały największą liczbę głosów i weszły do Prezydium III kadencji OPS, a po ukonstytuowaniu objęły funkcje to:

- Krystyna Lewkowicz, Przewodniczący Prezydium
- Zbigniew Tomczak - I Wiceprzewodniczący – mający m.in. obowiązek zastępowania Przewodniczącego we wszelkich sytuacjach, kiedy czasowo lub trwale nie może on wykonywać swoich obowiązków
- Marek Chałas -II wiceprzewodniczący
- Irena Frankiewicz -Członek
- Krystyna Ozga -Członek
- Ewa Brewczyńska -Florczyk Członek
- Ewa Kołodziejczak - Członek

Gratulujemy wybranym i życzymy wysokiej efektywności w działaniu!

Przypomnijmy misję i cele OPS

SENIORZY I PRZYSZŁOŚĆ POLSKI – to motto działania Obywatelskiego Parlamentu Seniorów.

Zawiera ono głęboką symbolikę mającą podkreślać ważną rolę osób starszych w kształtowaniu polityki senioralnej, ale też ich współodpowiedzialności i wpływu na przyszłość całego kraju. Taka treść i sens były genezą dyrektywy unijnej zalecającej powołanie w każdym państwie członkowskim parlamentu osób starszych mającego wpływ na politykę senioralną kraju. Realizowana jest ona w różnych formach parlamentarnych, chociaż nie wszędzie nazwa się Parlamentem Seniorów.

Ważne jest, aby parlamenty i rządy tych krajów chciały słuchać głosu seniorów i prowadziły konstruktywny dialog z reprezentantami tego środowiska oraz włączały je w kształtowanie polityki senioralnej.

Polskim wypełnieniem tej dyrektywy było powołanie Obywatelskiego Parlamentu Seniorów. Był to główny postulat II Kongresu UTW w 2015 r. i już w październiku tego roku został zrealizowany.

Powołanie Obywatelskiego Parlamentu Seniorów było ukoronowaniem trwającego ponad 10 lat procesu konsolidacji różnych środowisk senioralnych w Polsce i zostało uznane za najważniejsze wydarzenie ponad 40 letniego ruchu senioralnego. Było to przedsięwzięcie pionierskie, eksperymentalne, nie mające dobrych wzorców i unormowań legislacyjnych. Dziś mamy już spore doświadczenia i przetestowane rozwiązania organizacyjne.

Mamy za sobą dwie kadencje OPS, jakże różne. I – zwołana w Sali Posiedzeń Sejmu RP, w obecności najwyższych władz rządowych i sejmowych. W jej organizacji wydatny wkład i pomoc okazała sejmowa Komisja Polityki Senioralnej i Kancelaria Sejmu RP.

Druga kadencja upłynęła w bardzo trudnych warunkach, głównie z uwagi na brak dialogu władz rządowych z seniorami oraz działalność OPS na emigracji, bez systemowego wsparcia finansowego.

Przetrwanie i mimo wszystko efektywne działanie to zasługa pomocy ze strony Warszawskiego i Mazowieckiego samorządu, a także bardzo dobrej współpracy z samorządami regionalnymi, a także działania Fundacji OPS, która stanowi in-

strument prawny dla OPS. Traktujemy ten stan jako przejściowy do czasu uzyskania umocowania prawnego dla OPS.

Cała niemal kadencja poświęcona była dyskusjom i konsultacjom społecznym zmian jakie powinny nastąpić. Z wielką starannością wsłuchiwano się w opinie delegatów aby w III kadencji poprawić wszystkie zgłaszane mankamenty.

Nie zmieniono natomiast sposobu powoływania delegatów, bowiem nie znaleziono bardziej demokratycznego, niezależnego, skutecznego, prostego i taniego trybu ich wyboru jak rekomendacje udzielone przez macierzyste organizacje senioralne. Organizacja ma największą wiedzę o przebiegu pracy społecznej, możliwościach i zaangażowaniu swojego kandydata i udzielenie mu rekomendacji do powołania w skład OPS jest przesłanką dobrego wyboru.

Kierunki zmian wprowadzone w Regulaminie

1. Wzmocnienie logistyczne i maksymalne usamodzielnienie Regionalnych Delegatur OPS.

Najważniejszym kierunkiem działania który uznaliśmy za priorytetowy już na pierwszej sesji to tworzenie struktur Regionalnych. Powstało ich w II kadencji 7. Wobec faktu, iż sesja plenarna OPS odbywa się raz w roku, konieczne jest zapewnienie płaszczyzny stałej współpracy i kontaktów z delegatami i między delegatami w regionie.

Na szczeblu regionów łatwiejsza jest komunikacja z delegatami, większe możliwości ich bezpośrednich kontaktów, integracji, a więc też aktywności. Tam też najlepiej widoczne są problemy i tworzona jest od podstaw polityka senioralna, która później powinna być przenoszona na szczebel centralny.

Doświadczenie pokazały, że powołane delegatury regionalne w siedmiu województwach, tj. pomorskim, warmińsko-mazurskim, kujawsko-pomorskim, mazowieckim, lubuskim, dolnośląskim i śląskim odegrały bardzo ważną i pozytywną rolę w integracji środowiska senioralnego i realizacji celów OPS wobec czego należy ten kierunek rozwijać, tworząc nowe delegatury w pozostałych regionach, jak również wzmacniając istniejące. Dla najbardziej aktywnych stworzono możliwość uzyskania osobowości prawnej i samodzielnego funkcjonowania na rynku.

2.Odstąpienie od procentowych parytetów mandatów dla poszczególnych grup organizacji senioralnych.

Ustalone umownie w I i II kadencji i niezbyt przekonująco uzasadnione parytety na poszczególne grupy organizacji i województwa nie sprawdziły się w praktyce.

W jednych regionach i środowiskach senioralnych przyznane limity mandatów nie zostały wykorzystane lub zgłaszano kandydatów zupełnie nie zainteresowanych pracą, a nawet nie rozumiejących i nie popierających celów OPS, w innych okazały się zbyt małe.

Powstało też wiele nowych organizacji senioralnych, którym warto dać szansę, a które dotychczas nie miały możliwości delegowania swoich przedstawicieli do OPS.

Zależy nam na delegatach światłych, ekspansywnych, mających poczucie obowiązku i misji służenia celom OPS. Takim chcemy dać szansę i stworzyć warunki do działania, traktując terytorialne środowisko i region, z którego się wywodzą, jako kryterium drugorzędne.

3.Podwyższenie wymagań odnośnie kwalifikacji i aktywności członków Prezydium OPS

Nie najlepszą ogólną ocenę w konsultacjach otrzymało również Prezydium OPS, co niestety ma swoje uzasadnienie. Poddano krytyce całkowitą niemal nieaktywność niektórych jego członków, incydenty działań destruktywnych itp.

4. Konwent OPS

Do Konwentu OPS, będącego najwyższym organem decyzyjnym i odwoławczym, wchodzi członkowie Prezydium, przewodniczący delegatur regionalnych OPS oraz **osoby zaufania publicznego** wyłonione w trakcie konsultacji w regionach.

5. Zmiana organizacji wyborów do Prezydium

W trosce o wybór jak najlepszych, najaktywniejszych delegatów w skład Prezydium III kadencji OPS na lata 2019-2022, prowadzone były długotrwałe konsultacje.

Dzięki nim, zwłaszcza w regionach, w których funkcjonują Regionalne Delegatury OPS, udzielona rekomendacja do Prezydium poprzedzona była demokratycznymi prawyborami.

Jako praktyczniejsze rozwiązanie, uznano **głosowanie pisemne na karcie do głosowania**, które spełnia wszelkie wymogi anonimowości, niezawisłości i demokratyczności wyboru. Karty są zabezpieczone indywidualnymi numerami, ważne jedynie z oryginalną pieczęcią.

Przyjęto, iż na liście kandydatów do Prezydium znajdą się wszystkie osoby, które spełnią kryteria formalne, a wyborcom zostaną udostępnione informacje o kandydatach oraz zdjęcie wraz ze zgodą na upublicznienie wizerunku.

Warte podkreślenia jest, że żadna osoba nie wejdzie do Prezydium „z urzędu” tylko dlatego, że kieruje dużą lub ważną organizacją. Musi najpierw spełnić wymagania formalne, później poddać się ocenie wyborców w demokratycznym głosowaniu, a po wyborze przyjąć określony zakres obowiązków.

To całkowicie nowy tryb powoływania Prezydium, a żaden organ OPS nie został wyposażony w prawo do odmowy wpisania na listę.

Powołano Komisję Wyborczą. Na jej przewodniczącego powołano Pana Zbigniewa Włodkowskiego – Osobę Zaufania Publicznego, burmistrza Orzysza.

Obrady V sesji zakończyło przyjęcie Deklaracji Programowej. Siłą rzeczy jest ona bardzo ogólna i lakoniczna, bowiem żaden tego typu dokument jest w stanie odzwierciedlić ogromnego zakresu zagadnień senioralnych.

Traktujemy ją jako punkt wyjścia do działania.

Będzie on w trakcie naszej pracy wypełniany szczegółowymi programami, debatami, konferencjami tematycznymi i wypracowywaniem stanowisk, a także publikacjami itp.

Uwaga! Stawiając na odpowiedzialność, lojalność i dyscyplinę informujemy, iż delegaci którzy nie przybyli na V sesję plenarną i nie złożyli ślubowania nie weszli w skład delegatów OPS.

Jeśli nie dostarczą wiarygodnego usprawiedliwienia zostaną tym samym skreśleni z listy delegatów, a rekomendujące ich organizacje zostaną powiadomione, że niestety nie mają swojej reprezentanta w OPS.

Będą mogły podjąć samodzielnie decyzję o ewentualnym delegowaniu innego kandydata lub zdyscyplinowaniu obecnego.

Prawdopodobne jest, że pojawią się wakaty.

Zapraszamy organizacje senioralne do zgłaszania kolejnych kandydatów na delegatów.

Umieścimy ich na liście rezerwowej i w miarę pojawiania się wolnych miejsc będziemy ich powoływać w skład delegatów III kadencji.

Prosimy o odwiedzanie strony www.parlament-seniorow.pl na której prezentujemy ważne informacje, komunikaty i stanowiska OPS w bieżących sprawach.

Krystyna Lewkowicz
Przewodnicząca Prezydium OPS

Dowód osobisty z zakazem kopiowania – ale są wyjątki

Zgodnie z obowiązującymi w Polsce od lipca br. regulacjami, zabronione jest kopiowanie dokumentów tożsamości. Ograniczenia te wynikają, zarówno z przepisów ustawy o dokumentach publicznych, jak i uregulowań dotyczących ochrony tożsamości.

To praktyki, które były dość często stosowane przez przedsiębiorców w przypadku drobnych umów takich jak najem samochodu, mieszkania czy chociażby wypożyczenie roweru. Obecnie kopiowanie naszych dokumentów w taki sposób, że duplikaty zachowałyby cechy oryginału jest niedozwolone, a przedsiębiorca, który nie będzie się stosował się do nowych przepisów grozi surowa kara. Warto pamiętać jednak, że od tych przepisów występują wyjątki.

Zmiany związane z kopiowaniem dokumentów publicznych zostały wprowadzone dla ochrony naszej tożsamości, tak by dane zawarte w dokumentach i kopie samych dokumentów nie były wykorzystywane przez przestępców. Jednak w zakresie tych regulacji występują pewne wyjątki jak np. banki które w związku z przepisami odnoszącymi się do zapobiegania przestępstwom, w tym przestępczości o charakterze gospodarczym, mogą wykonać kopię naszego dokumentu.

W przypadku wizyty w banku nie powinniśmy się obawiać udostępnienia i kopiowania naszych dokumentów tożsamości przez pracowników banków. Podmioty rynku finansowego zobligowane są do określonych działań i ustawowo wskazane do analizy tożsamości osób dokonujących operacje bankowe. Działania takie są prowadzone zarówno w celu ochrony klientów banków, jak i przeciwdziałania zorganizowanej przestępczości gospodarczej. Banki jednocześnie dochowują najwyższej staranności w ochronie zgromadzonych danych.

Należy pamiętać, że instytucje finansowe szeroko współpracują z organami ścigania w celu ograniczenia przestępstw z wykorzystaniem skradzionej tożsamości. Zaledwie w ciągu czterech miesięcy 2019 r. w sektorze bankowym zablokowano ponad 1000 prób wyłudzeń kredytów na łączną kwotę 92 milionów złotych. Przestępcy wykorzystują do tego kradzione i podrobione dowody osobiste, paszporty i prawa jazdy lub ich repliki czy kopie. Pozyskiwanie danych osobowych poprzez kserowanie dowodu osobistego ma na celu również zwiększenie bezpieczeństwa środków ulokowanych w banku i zapobieganie działaniom na szkodę klienta banku.

Dzięki ostatnim zmianom w prawie dot. zakazu handlu fałszywymi dokumentami będzie nieco łatwiej walczyć z wyłudzeniami, ale nadal niezmiernie ważne będzie to, jak sami dbamy o bezpieczeństwo dokumentów tożsamości.

Należy pamiętać że w przypadku utraty dokumentu tożsamości powinniśmy go szybko zastrzec w banku, gdzie trafi on do bazy Systemu DOKUMENTY ZASTRZEŻONE, co uniemożliwi zaciągnięcie kredytu na taki dokument. Również na co dzień nie powinniśmy udostępniać zdjęć dokumentów i publikować tzw. wrażliwych danych osobowych gdyż przestępcy mogą wykonać repliki naszych dokumentów i w ten sposób podszyć się pod naszą tożsamość.

Zapraszamy na kurs tanga

Kurs zrealizuje na zaproszenie UTW SGH, Fundacja Partytura, która gościła w naszym Uniwersytecie w marcu z koncertem tanga.

W czasie kursu zaprezentujemy kroki wykorzystywane w tradycyjnym tangu argentyńskim (tango de salon), zapoznamy kursantów także z innymi stylami tanga jak tango nuevo, tango vals czy milonga. Tango jest tańcem improwizowanym, nie ma tu choreografii, zadbamy więc, aby uczestnicy kursu nauczyli się, jak - za pomocą zaproponowanych przez nas elementów - budować własną interpretację muzyki tangowej, jak umieć wyrazić emocje towarzyszące tangu, jak poczuć się w tangu wygodnie i swobodnie, i - co najważniejsze - jak czerpać radość z tanga.

Taniec jako forma aktywności odpowiednia dla osób w każdym wieku ma zbawienny wpływ na organizm: jest formą rehabilitacji, zwiększa wydolność oddechową, poprawia krążenie krwi, zmniejsza skutki osteoporozy, wzmacnia odporność i poprawia myślenie oraz zdolności poznawcze. Taniec jest jednocześnie bardzo naturalną formą ruchu. A tańczenie tanga argentyńskiego jest szczególnie przyjemne, bo to muzyka, która powstała z emocji bliskich każdemu z nas.

Jest takie przysłowie argentyńskie, które mówi:

"Życie to tango. Kto go nie tańczy, jest głupcem."

Mamy nadzieję, że nasz kurs pozwoli członkom UTW SGH wejść do magicznego świata tanga i doświadczyć wielu tangowych przeżyć i doznań, liczymy także na to, że tango stanie się ich nową pasją.

Zainteresowanych udziałem w kursie prosimy o zgłoszenie się do sekretariatu, w godzinach urzędowania, sala 104.

Serdecznie zapraszam!
Monika Kwiatkowska

Fundacja Partytura – powstała w 2014 r. z miłości do kultury – muzyki, tańca, tanga... Fundacja działa na rzecz artystów i zespołów muzycznych wykonujących różne rodzaje muzyki. Ma pod opieką Formację Tango Para Todos (chór i orkiestra specjalizujące się w muzyce tangowej), Tango Mio (zespół wykonujący muzykę dwudziestolecia międzywojennego) oraz Poco Leggero (kwartet klarnetowy grający muzykę poważną w nieco lżejszych aranżacjach).

Napisali do Redakcji:

Sielska kraina szczęśliwości, czyli skąd się biorą pieniądze?

Wakacje postanowiłam spędzić w krajobrazach polskiej wsi, odwiedzić rodzinne strony, odpocząć w czystym powietrzu, zieleni, w scenerii kolorowych pól i lasów.

Polska wieś bardzo się w ostatnich 30 latach zmieniła. Porządne domy, czyste obejścia, kwiaty na klombach, za płotem obowiązkowo samochód. Zniknęły chałupy kryte słomą, a nawet eternit z dachów. Wszędzie blacha, dachówka, no czasem gont, płoty z betonowych paneli.

We wsi szkoła podstawowa, a w niej pracownia komputerowa, biblioteka, obok remiza strażacka; chodniki, bita droga i oświetlenie.

Odwiedzam znaną mi z dawnych czasów rodzinę. Likwidacja miejscowego PGR-u w latach 90. tych pozbawiła niemal całą wieś miejsc pracy, deputatów żywnościowych, świadczeń socjalnych itp. Nieliczni wyjechali za pracę do miasta lub znaleźli w okolicy dorywcze zatrudnienie na budowach lub w polu, większość pozostała i żyła z emerytur i rent byłych pracowników PGR-u oraz uprawy niewielkich poletek gruntu.

Moi rówieśnicy przeszli na emeryturę, syn się ożenił. Babcia i dziadek mający nieźle popege-

rowskie emerytury, uważani byli we wsi za krezusów, bo z ich dochodów żyła nieźle przez lata praktycznie trzypokoleniowa rodzina. Oni, syn, synowa i 2 dzieci.

Kilkuhektarowe gospodarstwo moich znajomych dawało pewien dochód, ale trzeba było w nim harować od świtu do nocy, wstawać o świcie, narażać się na kaprysy pogody, susze i powodzie, niestabilne ceny skupu, choroby trzody, drożące nawozy. Dochody były nieregularne, a tu każdego dnia trzeba kupić chleb, cukier, sól, posyłać dzieci do szkoły. A jeszcze warto by coś wypić, bo nie samą robotą człowiek żyje!

Było u nich bardzo biednie, zwłaszcza, że w międzyczasie odszedł dziadek i pozostała jedna emerytura babci.

Teraz już nie narzekają. Od kąd zaczęli otrzymywać 500+ (teraz już na piątkę dzieci) nachwalić się nie mogą pomysłodawców tego systemu. Doczekali krainy wiecznej szczęśliwości.

Niczego już nie produkują, nie sieją, nie zbierają, bo praca ciężka i nic się im nie opłaca. Ot, mały zagonek warzyw na własne potrzeby na wsad do garnka. Pracy w mieście też nie szukają bo i po co. Dzieci nie jęczą z gło-

du więc nie mają żadnej motywacji.

Babcia może się teraz rządzić swoją emeryturą, młodzi dostają 2000 miesięcznie. Takiej kasy i to dopływającej regularnie co miesiąc bez żadnego wysiłku i bez względu na porę roku to nigdy nie wiedzieli na oczy.

Nie płacą żadnych podatków, nie wydają na komunikację miejską, nie kupują książek, gazet, na bezpłatne imprezy rozrywkowe chodzą do remizy. Teraz dostaną dodatkowe 500 zł na pierwsze dziecko, po 300 zł na wyprawki do szkoły, a jeszcze obiecują im 500 zł na ekologicznie chowaną krowę, świnie. ELDORADO!

Młody gospodarz sobie regularnie popija, młoda gospodyni rodzi dzieci, piątka dzieci jest szczęśliwa, bo do szkoły blisko, mają jedzenie, rodzice cały dzień są w domu, a od czasu do czasu coś im jeszcze kapnie - nowa kurtka, buty, zabawki, tornister i zeszyty do szkoły.

Konia, wóz i maszyny sprzedali, mają jedną krowę i mleko wyłącznie na własne potrzeby, chowają cztery świnia, aby mieć własne mięso na kilka tygodni, kilkanaście kaczek i kur na jajka dla dzieci. W przydomowym ogródku małe zagonki warzyw, ziemniaków - na domowe

potrzeby. Latem chodzą całą rodziną na jagody i maliny do lasu, zbierają grzyby.

Wieczne bezstresowe wakacje.

Te 2500 zł żywej gotówki co miesiąc, bez podatku, niskie koszty utrzymania plus własne zasoby żywności zmieniły diametralnie ich życie. Babcia dostała trzynastą emeryturę, dzieci wyprawki do szkoły.

Piękna, polska rodzina wielopokoleniowa, trzy osoby dorosłe i piątka dzieci. Wszyscy czują się niezależni i szczęśliwi.

Prowadzą gnuśne, próżniacze życie, które bardzo im odpowiada, napędzają regularnie popyt w monopolu. Szkoła podstawowa we wsi dzieciom wystarczy.

Remiza strażacka stała się instytucją kultury i rozrywki. Też nic nie gasi, bo na szczęście od lat nic się tu nie pali, realizuje za to otrzymane z ASOSA i gminy granty na społeczne programy senioralne i integracyjne, uczy dzieci udzielania pierwszej pomocy, organizuje zawody sprawności, koncerty orkiestry dętej, ludowe festyny i taneczne zabawy.

Wszyscy prowadzą bezstresowy tryb życia, dużo śpią, żyją w czystym powietrzu, odżywiają się ekologicznie, więc są zdrowi i szczęśliwi.

Chciałoby się tu zacytować wiersza Jana Kochanowskiego - *Wsi spokojna, wsi wesola... pieśń zawierającą pochwałę beztroskiego życia w wiejskim*

zaczyszu. Pani zachwyca się pięknem przyrody oraz wiejskiego pejzażu. Dla człowieka najważniejsze powinno być życie zgodne z rytmem natury, nie sposób wymienić wszystkich korzyści z tego płynących. Ta pieśń to także pochwała kierowana pod adresem mieszkających na wsi kobiet. To one są strażniczkami domowego ciepła oraz oddaną pomocą dla swoich mężów.

Ale wracając do teraźniejszości... Moi znajomi nie należą nawet do KRUS-u, bo szkoda pieniędzy na ubezpieczenia społeczne. Babcia ma świadczenia medyczne, bo ma status emerytki, młodzi i dzieci nie chorują, więc po co wydawać pieniądze na składki ubezpieczeniowe. Jakie będą tego konsekwencje na starość, tym się dziś nikt nie martwi.

Ubawiła mnie, a zarazem zdumiała rozmowa z jedną z dziewczynek.

Na pytanie skąd się w domu biorą pieniądze, odpowiada rezolutnie: „listonosz przynosi”.

- *Kim chciałabyś być jak dorosł-niesz?*

- *Zostanę tu z mamusią i będę miała ośmioro dzieci.*

- *Dlaczego akurat ośmioro?*

- *Bo dostanę od listonosza 4 tysiące na miesiąc.*

- *A nie chciałabyś skończyć studiów i np. zostać lekarzem albo nauczycielką?*

- *A po co? Na lekarza czy nauczyciela trzeba się długo uczyć, jeździć do miasta i praca trudna.*

Szczyt marzeń młodego pokolenia o dobrobycie i szczęściu to święty spokój i 4000 zł przyniesione przez listonosza.

Żadnych planów, żadnych ambicji, chęci do pracy czy nauki, żadnych życiowych karier. Kolejne pokolenie powieli model życia rodziców, wyrasta w przekonaniu, że można spokojnie sobie żyć na cudzy koszt, że dobrze jest jak jest, bo przecież rodzice i dziadkowie są szczęśliwi.

Patrzyłam na tę rodzinę z mieszanymi uczuciami.

To dobrze, że dzieci nie chodzą głodne i warunki życia im się poprawiły, ale chyba w społecznych systemach pomocowych państwo nie powinno dawać gotowej „ryby” lecz „wędkę”, czyli stwarzać szanse, inspirować ambicje, rywalizację, pokazywać wzorce i ułatwiać ścieżki kariery.

Przypominam sobie swój start na SGPIŚ w roku 1966. Pojawiało się wtedy w nim, a także innych warszawskich uczelniach bardzo dużo młodzieży ze wsi i małych miasteczek, bo otrzymywali fory w przy rekrutacji na renomowane uczelnie, t.zw. **„punkty za pochodzenie”**.

Politycy od spraw społecznych postanowili ułatwić w ten sposób start zdolnej młodzieży wiejskiej.

Przewidzieli, że wykształceni młodzi ludzie, tak potrzebni gospodarce, nie będą mieli żadnych szans na karierę zawodową w swoich miejscach zamieszkania. Dodatkowe punkty przy rekrutacji na wyższe uczelnie miały wyrównywać szanse młodzieży wiejskiej, która z różnych powodów miała trudniejsze warunki startu do naukowej i zawodowej kariery niż młodzież w miastach.

Później, po podjęciu studiów otrzymywali akademik i wyżywienie za symboliczną opłatą i jeszcze stypendia. Objęto ich też specjalną, bezpłatną opieką medyczną, stomatologiczną, wyjazdami sanatoryjnymi aby wyrównać zaniedbania zdrowotne z dzieciństwa itp.

Chyba taka polityka była trafna, a inwestycja się opłaciła, bo absolwenci SGPiS otrzymywali jeszcze przed ukończeniem studiów stypendia fundowane, tj. propozycje i gwarancje pracy wraz z dodatkowymi wynagrodzeniami od przedsiębiorstw i instytucji centralnych, natychmiast też mieszkania w miejscu podjęcia pracy.

Większość wykorzystała życiową szansę, bo szybko awansowali, obejmowali stanowiska dyrektorów, ministrów, znanych działaczy społecznych i polityków lub podejmowali dalszą pracę naukową na uczelni.

Takie wzorce wsparcia młodych i zdolnych warto pamiętać i reaktywować.

Patrząc na współczesną politykę społeczną, budzi mój sprzeciw bezmyślne rozdawnictwo zarobionych przez podatników pieniędzy i promowanie nierobów i półanalfabertów.

Ja dałabym obiady i opiekę medyczną w szkołach, stypendia dla uzdolnionych i chcących się uczyć, zapewniła dowóz do szkoły w mieście, bezpłatne studia, dostęp do instytucji kultury, boiska, sprzęt sportowy, komputerowy, instrumenty muzyczne, wycieczki krajoznawcze, wyjazdy za granicę, kontakty z innymi młodymi ludźmi. To byłaby

prawdziwa pomoc i dobra, motywująca inwestycja w młode pokolenie.

Z moich obserwacji wynika, iż dodatkowe środki pochodzące z 500+ idą na prostą bezpośrednią konsumpcję, w tym alkohol dla rodziców. Jaki jest odsetek rodzin wielodzietnych, w których dodatkowe 500 zł przeznacza się na naukę języków obcych, książki, sprzęt sportowy, komputery, podróże, kulturę, studia?

Dzieci i wnuki moich znajomych nigdy nie wyjadą z tej wsi, będą tam czekać na kolejne 500+, ugruntowując swoje poglądy i pokazując kolejnym pokoleniom, jak beztrudno można żyć na cudzy koszt, nie pracując, nie płacąc żadnych podatków, nie wysilając się, nie wstając zbyt wcześnie. Takie wzorce niestety są dziedziczne, a takich wsi i rodzin są tysiące.

Czy aby takie młode pokolenie jest „przyszłością narodu”, poprawi demografię i zapewni dobrostan emerytów, a zarazem stworzy szansę na dostatnią starość dla siebie?

Kto im da emeryturę i za co? Czy będą animatorami postępu, rozwoju gospodarczego, wynalazczości i innowacyjności?

Niestety, co pewne, zasilac będą rzesze półanalfabertów i wałkoni, będących jedynie obciążeniem dla społeczeństwa i budżetu. Co bardziej sfrustrowani nudą sięgać będą po narkotyki, alkohol i generować inne patologie. Kto się będzie nimi zajmował?

Co ich czeka, jak odejdzie babcia, a źródła rozdawnictwa środków nieuchronnie wyschną? Jak będzie wyglądała ich starość?

Nadzieja w tym, że być może mamusia dostanie emeryturę za „zasługi” urodzenia i wychowania piątki dzieci.

Bo przecież nie mogła pracować zawodowo!

Skąd ten kraj weźmie kolejne 500+ na jałmużny dla podtrzymywania życiowego wzorca „**pieniądze przynosi listonosz**”.

Konstancja

Od Redakcji:

Jak podaje GUS, rok 2018 skończył się z wynikiem **388 tys.** urodzeń żywych i był gorszy od poprzedniego o **13 tys.** Oznacza to, że z 20 tys. przyrostu w 2017 roku zostało już tylko 7 tys. Przy obecnej polityce państwa nie ma żadnych szans na powrót do poziomu 413 tys. urodzeń w 2010 roku, nie mówiąc już o 550 tys. z początku transformacji (1990) czy 700 tys. z roku 1980.

W 2018 roku zmarło natomiast aż 414 tys., co jest powojennym rekordem (!). I tym samym przyrost naturalny wyniósł minus 26 tys.

Pozostaje nam tylko przypomnieć politykom, którzy wieszczili wielki sukces, że bez kompleksowej polityki społecznej sytuacja demograficzna Polski będzie się tylko pogarszać.

Stowarzyszenie Uniwersytet Trzeciego Wieku w Karczewie

Stowarzyszenie Uniwersytet Trzeciego Wieku w Karczewie powstało 27.11.2017 r. zgodnie z datą wpisu do KRS. Obecnie skupia 110 członków. Oprócz regularnej działalności wykładów, wycieczek i innych imprez kulturalnych prowadzonych możemy poszczycić się prowadzonym kursem malarstwa oraz utworzeniem grupy artystycznej malarskiej „Zamalowani”. Obecnie grupa liczy 15 osób i są to nasi członkowie.

Początkowo członkowie nieśmiało zgłaszali się na zajęcia malarskie nie wierząc w swe możliwości twórcze. Byli w tej grupie i początkujący i zaawansowani. Postawiliśmy na dobrego fachowca, który grupę malarską poprowadzi.

Mieliśmy szczęście spotkać Paulinę Kopestyńską absolwentkę Moskiewskiej Akademii Sztuk Pięknych.

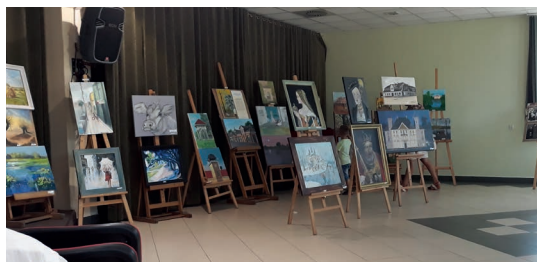
Jako młoda organizacja wystąpiliśmy o Granty Unijne w projekcie „Pomysł na wolny czas”- Tym pomysłem na wypełnie-

nie wolnego czasu zaproponowaliśmy Malarstwo. Otrzymaliśmy sumę 10.000 zł z dotacji Grantów Unijnych na półroczną opłatę instruktora, materiały malarskie w postaci farb akrylowych, olejnych, ształugi, podobrazia i inne materiałów niezbędnych do malowania obrazów.

W projekcie grantowym uczestniczyło 20 członków SUTW. Efektem tego był wernisaż i wystawa malarska. Zasłyneliśmy w Karczewie i okolicach jako Uniwersytet malujący. Zresztą Prezes Uniwersytetu również maluje w grupie malarskiej Zamalowani i był osobą inicjującą powstanie tej sekcji.

Nasze prace malarskie były i są doceniane w tu-tejszej i dalszej społeczności. Obrazy nasze są też często dawane jako wyraz wdzięczności, okazjonalnie. Prowadzimy regularne wystawy naszych prac malarskich i tym się szczycimy.

W załączeniu przesyłamy zdjęcia dokumentujące nasze działania. To grupa malarska na 2 wystawach, ćwiczenia malarskie, plakat grantowy.

SUTW Karczew
prezes SUTW Alicja Osińska
tel.512742278

Stowarzyszenie Nowoczesna Kobieta to społeczność kobiet i mężczyzn, których łączy walka o szacunek i równe traktowanie wszystkich obywateli bez względu na płeć, wiek, orientację czy kolor skóry. Walczymy o prawa człowieka, szczególnie o prawa mniejszości. Upominamy się aktywnie o prawa kobiet, wspieramy, zachęcamy do działania.

Reprezentujemy wiele zawodów. Są wśród nas prawniczki, przedsiębiorczynie, radne, krawcowe, pracownice korporacji na różnych szczeblach, informatyczki. Prywatnie żony, matki.

Więcej informacji na stronie **www.nowoczesnakobieta.org**.

Jesteśmy zainteresowane prowadzeniem wykładów na Uniwersytetach Trzeciego Wieku w Warszawie i Łodzi.

Możemy zaproponować wykłady na różne tematy, oto kilka przykładowych:

Agata Szczepkowska, Specjalistka od finansów i bankowości-Finanse osobiste, nowoczesne narzędzia finansowe.

Wanda Brociek - Trenerka i Doradczyni Biznesu-Nawyki Skutecznego Działania.

Maria Ewa Branicka - Podróżniczka, Opowieści o podróżach w każdym wieku.

Ewa Grabińska-Psycholożka, Syndrom pustego gniazda. Życie emeryta-nareszcie coś dla siebie.

Edyta Wlaźlak - Ginekolożka, Uroginekologia-wstydlive tematy.

Magdalena Rutkowska - Lekarka, właścicielka firmy zajmującej się turystyką medyczną, Jak korzystać z możliwości leczenia zagranicą, bez dużych kosztów.

Hanna Szymczak, Specjalistka od pomocy osobom niepełnosprawnym, Praktyka pomocy społecznej, co się nam należy i jak to skutecznie załatwiać
Bożena Dancewicz, Specjalistka od komunikacji interpersonalnej, Jak pracować nad tym aby ludzie nas dobrze odbierali.

Joanna Miller-Stępień, Specjalistka kosmetyczka, Pielęgnacja skóry dojrzałej.

Magdalena Lipińska-Derlikowska, Specjalistka od dydaktyki języków obcych, Na naukę nigdy za późno, czyli jak się skutecznie uczyć.

W przypadku zainteresowania naszą ofertą prosimy o **kontakt z panią Agatą Szczepkowską**, Prezeską Stowarzyszenia.

Tel. **730601928**

e-mail: **stownowoczesnakobieta@gmail.com**

OP UTW wita w swoim gronie nowe Uniwersytety:

1. Międzygeneracyjny Uniwersytet Regionalny Polskiego Związku Kulturalno-Oświatowego w Republice Czeskiej
2. Uniwersytet Trzeciego Wieku i innych na Polskim Uniwersytecie na Obczyźnie w Londynie
3. Uniwersytet Trzeciego Wieku przy Związku Polaków na Białorusi
4. Uniwersytet Trzeciego Wieku w Grodnie przy ZS "PMS"
5. "Dom Polski" im. Fryderyka Chopina w Czerniachowsku
6. Uniwersytet Trzeciego Wieku przy Towarzystwie Kultury Polskiej na Równieższczyźnie im. Wł. St. Reymonta
7. Uniwersytet Trzeciego Wieku przy Karzgańskim Obwodowym Stowarzyszeniu Polaków "Polonia" Kazachstan, Karaganda
8. Katolicki Uniwersytet Trzeciego Wieku we Lwowie
9. Bielański Uniwersytet Trzeciego Wieku
10. Uniwersytet Trzeciego Wieku w Rykach
11. Uniwersytet Trzeciego Wieku w Grodnie przy Zjednoczeniu Społecznym "Polska Macierz Szkolna"

Witamy serdecznie w naszym gronie!

Tym samy stan naszej „floty” **to 180 krajowych i zagranicznych UTW.**

Krystyna Lewkowicz

TEATR ROZRYWKI UNIwersYTETU TRZECIEGO WIEKU SGH

ZAPRASZA DO WSPÓŁPRACY

- słuchaczy UTW z talentami aktorskimi, muzycznymi, wokalnymi, scenicznymi,
- emerytowanych artystów profesjonalnych
- studentów SGH
- wolontariuszy
- autorów tekstów, piosenek, scenek kabaretowych

Zgłoszenia przyjmuje sekretariat bud. A SGH p.104

utw@sgh.waw.pl

Terminy i miejsca castingów na stronie UTW SGH

Komunikaty i korespondencja

www.utw.sgh.waw.pl

Projekt finansuje m.st. Warszawa

III Wielki Kongres Uniwersytetów Trzeciego Wieku

Na poważnie i z troską o polityce senioralnej...

..i na wesoło wśród przyjaciół

